

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

Nov začetek v stari sestavi

V tokratnem uvodu se toplo zahvaljujem vsem, ki ste drugo sobotno marčevsko dopoldne namenili našemu klubu in volilni skupščini. V skladu s 16. členom statuta vas z veseljem obveščam, da upravni odbor kluba ostaja v nespremenjeni sestavi: Nina Barlič bo še naprej opravljala naloge namestnice predsednice, Barbara Šolc tajniške posle, Meta Kjuder se bo ukvarjala s financami, za damami pa bodo stali trije odlični moški: Janez Valič, Ivan Janežič in Zoran Borovšak. To je tim, s katerim je bilo prijetno sodelovati v preteklem mandatu in prepričana sem, da bo tako tudi v sedanjem. Zapisnik skupščine v celoti lahko preberete na naših spletnih straneh, povzetek pa v nadaljevanju.

V prvi točki programa svojega dela sem zapisala ugotovitev, da se nekateri člani nikdar ne odzovejo na vabila in se ne udeležujejo srečanj. Ker prej ali slej pridejo do (napačne) ugotovitve, da se v klubu nič ne dogaja ali da to ni zanje ustrezen prostor, v naslednjem letu ne obnovijo članstva. Kdor je kadarkoli opravljal kakšno podobno prostovoljno neplačano funkcijo, kot je vodenje društva, zagotovo ve, da je edino plačilo, ki ga dobi, podpora in sodelovanje članstva. Vse, kar počnemo v upravnem odboru – od načrtovanja srečanj, predavanj, razstav, piknikov, počitnic, pisanja člankov za naše glasilo, urejanja spletnih strani, izbire novoletnih darilc... - vse brez izjeme je namenjeno vam, dragi bernski ljudje. Posvečeno vam je z najboljšimi nameni in dobrimi željami, s pozitivnim nabojem in včasih s skrajnimi močmi ob obilici drugih opravkov. V zameno si želim le malo vašega časa, da pokličete, napišete sporočilo, sporočite svoje mnenje, pobudo, idejo, ... nas morda povabite, da organiziramo dogodek v vaši bližini. In se vsaj enkrat na leto odzovete vabilu. Osebni stiki so še vedno tisto pravo, neprecenljivo. Vsako leto, ko se na primer odpravimo na prvomajski izlet, se poglobljajo vezi med udeleženci, bolje se spoznavamo, več se družimo, lažje si pomagamo. V teh časih je občutek take pripadnosti neprecenljiv.

V imenu svojih sodelavcev in prijateljev v upravnem odboru lahko z gotovostjo trdim, da dajemo od sebe v korist našega kluba le najboljše – vsak z visoko motiviranostjo in po svojih sposobnostih. Teh pa ni malo in tale uvodnik je daleč preveč omejen prostor za naštevaje vseh.

V upanju, da jih boste izkoristili v korist vaših bernijev in v veselje vas samih, vas prisrčno vabim: pridružite se nam!

Vaša

MALA ŠOLA RAZSTAVLJANJA

V želji, da bi prav vsakemu od članov kluba ponudili možnost, da osvoji veščine razstavljanja, organiziramo malo šolo razstavljanja, ki bo potekala ob Gasilskem domu Grosuplje tri sobote v mesecu maju in sicer 11. maja, 18. maja in 25. maja od 11. do 13. ure.

Malo šolo bo ponovno vodil Ivan Janežič, izkušen razstavljavec in vzređitelj.

Zaželeno so predhodne prijave na tel. št. 041 63 16 16, da bomo udeležence v primeru sprememb ure ali lokacije zaradi vremenskih razmer lahko pravočasno obvestili.

ABC TEORIJE O RAZSTAVAH PSOV

Odločitev za udeležbo na razstavi psov ima sicer toliko razlogov, kolikor je razstavljavcev, vendar v svetu bernijev ta dejavnost ni med najbolj priljubljenimi. Povedati je treba, da ni vstop v vsako razstavno okolje kot padec v volčji brlog, kjer imaš srečo, če prideš ven živ. Obstojajo tudi razstave, kjer ti občinstvo ne glede na uvrstitev iskreno zaploska za dober nastop, saj ve, koliko truda je bilo vloženega v pripravo in vzgojo psa. Obstojajo razstave, kjer ti sotekmovalci stisnejo roko za dobro uvrstitev, saj se zavedajo vseh prestanih naporov. Obstojajo razstave, kjer se pes dobro počuti in uživa skupaj s svojim skrbnikom.

Razstavljavec mora poznati osnove pravil razstavljanja in vedenja, k čemur spada tudi protokol. Ob prihodu na razstavo je dolžan veterinarski službi pokazati dokumente, t.j. potni list psa. Psi morajo biti cepljeni proti steklini, od cepljenja ne sme miniti več kot eno leto niti manj kot en mesec. Na razstavi morajo biti psi na vrvici, ostrí psi morajo nositi nagobčnik.

Razstavljavci so odgovorni za škodo, ki jo povzročijo njegovi psi stvarjem ali osebi. Pritožbe razstavljavcev se obravnavajo samo v času razstave.

V prijavi pisarni se prijavi, ev. plača prijavnino, dobi katalog. V njem so navedene številke ocenjevalnih krogov in vrstni red ocenjevanja. Poiskati je potrebno pravega in ob njem počakati na vrsto za ocenjevanje.

V razstavnem krogu ali ringu najdemo poleg sodnika še zapisnikarja in vodjo kroga. si trije so strokovni kinološki delavci, naloga slednjega pa je tekoči potek sojenja, zato ga je potrebno poslušati in slediti njegovim navodilom.

Razstavljavec mora ob vstopu v ocenjevalni krog na vidnem mestu nositi kataloško številko psa, ki ga vodi.

Psi so razdeljeni v posamezne razrede (kategorije) po starosti in spolu. **Običajno so to naslednji razredi:**

- razred mladičev (Puppy Class) - psi stari od 4 do 6 mesecev
- razred najmlajših (Youngest Class) - psi stari od 6 do 9 mesecev
- razred mladih (Junior Class) - psi stari od 9 do 18 mesecev
- razred vmesnih (Intermediate Class) - psi stari od 15 do 24 mesecev
- razred zrelih (Open Class) - psi stari od 15 mesecev dalje
- razred veteranov (Veteran Class) - psi od 8 do 10 let
- razred seniorjev (Senior Class) - psi nad 10 let
- razred Prvakov (Champion Class) - obvezno za pse, ki imajo dosežen naziv »prvak Slovenje v lepoti«. Ni obvezen za pse, ki imajo naziv mednarodnega prvaka v lepoti ali naziv prvaka druge države članice FCI. Velja le za prvaštva v lepoti in ne v delu.
- razred delovnih (Working Class) - psi, ki imajo opravljen delovni izpit, ki ga za posamezno pasmo predpisuje pravilnik FCI oz. opravljen izpit za reševalnega psa.

Nazivi na razstavi:

Na državnih razstavah sodelujejo psi za kandidacijo **PRVAK SLOVENIJE V LEPOTI - CAC SLO** (Le Certificat d'Aptitude au Championnat Slovene de Beaute), kakor tudi za rezervni CAC SLO, v razredu vmesnih, v razredu zrelih, v razredu delovnih in v razredu prvakov. Število in vrsta kandidatur morata biti usklajena z določili FCI in KZS.

Na mednarodnih razstavah kandidirajo psi še za naziv: **MEDNARODNI PRVAK V LEPOTI - CACIB** (Le Certificat d'Aptitude au Championnat Internationale de Beaute), kakor tudi za rezervni CACIB. Za podelitev teh kandidatur sodelujejo psi, ki so osvojili CAC SLO in rezervni CAC SLO.

Na državnih in mednarodnih razstavah kandidirajo psi za naziv: **MLADINSKI PRVAK V LEPOTI SLOVENIJE - PRM SLO** (Champion Jeune Slovene de Beaute); za podelitev te kandidature sodelujejo le psi, ki so vpisani v razredu mladih in

ocenjeni z oceno "Odlično I".

Na državnih in mednarodnih razstavah kandidirajo psi za naziv: **PRVAK VETERANOV SLOVENIJE – PV SLO**. Za podelitev te kandidature sodelujejo le psi, ki so vpisani v razredu veteranov ali seniorjev in ocenjeni z oceno "Odlično I".

PRVAK SLOVENIJE V LEHOTI (Ch. SLO) lahko postane pes:

Pri pasmah, za katere se po pravilih FCI za doseg naziva mednarodnega prvaka v lepoti zahteva tudi delovni izpit, tisti pes, ki je osvojil:

- tri kandidate CAC SLO, s tem, da mora od prve do zadnje kandidate preteči najmanj eno leto in en dan (366 dni),
- vsaj dve kandidaturi morata biti osvojeni na mednarodni razstavi,
- ena od kandidatov mora biti osvojena v razredu delovnih,
- vse kandidate morajo biti osvojene pri različnih sodnikih.

Pri pasmah, za katere se po pravilih FCI za doseg naziva mednarodnega prvaka v lepoti ne zahteva tudi delovni izpit, tisti pes, ki je osvojil:

- štiri kandidate CAC SLO, s tem, da mora od prve do zadnje kandidate preteči najmanj eno leto in en dan (366 dni),
- vsaj dve kandidaturi morata biti osvojeni na mednarodni razstavi,
- vse kandidate morajo biti osvojene pri različnih sodnikih;

Kandidatur CACIB in rezervni CACIB se ne upoštevata kot kandidatur za Prvaka Slovenije v lepoti (Ch. SLO).

Ocenjevanje poteka po razporedu v katalogu od najmlajših samcev do najstarejših in nato od najmlajših samic do najstarejših.

V razredu mladičev in najmlajših so ocene opisne: zelo perspektiven, perspektiven, neperspektiven.

Na kinoloških prireditvah ne smejo sodelovati: necepljeni psi in bolni psi, vidno breje in goneče psice. O zdravstvenem stanju odloča veterinar.

DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

vabi na

OCENJEVANJE ZUNANJOSTI IN VZREJNI PREGLED,

ki bo, v skladu z določili Vzrejnega pravilnika za bernškega planšarskega psa,
v soboto, 6. aprila 2013, od 10. do 13. ure na vadišču ŠKD Krim v Sneberju (www.kd-krim.si).

Vsi psi morajo imeti veljaven potni list, lastniki pa člansko izkaznico kinološkega društva ali kluba KZS, z nalepko 2013. V nasprotnem primeru se bodo storitve obračunale kot za nečlane, to je 100 % višje.

I/ za ocenjevanje zunanosti (starost najmanj 9 mesecev) potrebujete:

- originalni rodovnik,
- za pse, ki so pripeljani iz tujine izvozni rodovnik, z vpisom v Slovensko rodovno knjigo.

II/ za prvi vzrejni pregled (starost najmanj 15 mesecev) potrebujete:

- originalni rodovnik in fotokopijo, za uvoženega psa pa izvozni rodovnik in fotokopijo (export pedigree), z vpisom v Slovensko rodovno knjigo,
- izvide kolčnega sklepa, komolcev in ramenskega sklepa (original in fotokopija); rentgensko slikanje se po dopolnjenih 14 mesecih starosti lahko opravi pri veterinarski ustanovi, ki ima za to koncesijo,
- oceno zunanosti s prireditve v Sloveniji (original in fotokopijo); oceno lahko pridobite tudi na dan vzrejnega pregleda.

III/ za podaljšanje vzrejnega dovoljenja:

- vzrejno dovolilnico oz. vzrejno knjižico pošljite na spodaj navedeni naslov; v izjemnih primerih lahko vzrejna komisija zahteva od lastnika, da psico / psa ponovno privede na pregled;
- fotokopijo veljavne članske izkaznice.

Prosim vas, da se na oceno zunanosti in/ali vzrejni pregled prijavite **do 2. aprila 2013**, na naslov:

Jelka SIMČIČ, Litijska 12, 1000 Ljubljana
ali pa jelka.simcic@siol.net

Prijavi obvezno priložite fotokopijo rodovnika psa / psice in navedite svojo telefonsko številko ali spletni naslov.

Jelka Simčič
predsednica DVK za BPP

Cepljenje

Cepljenje je ena izmed vročih tem zadnjih let tako med starši otrok kot med lastniki psov. Cepiti – da ali ne? Zakaj? Kolikokrat? Nasprotniki cepljenja so s svojimi argumenti vse bolj glasni, zavedati pa se je treba, da si ne-cepiti lahko privoščijo le zato, ker je populacija na splošno še vedno dobro precepljena.

Kaj cepljenje sploh je in proti katerim boleznim je psa priporočljivo oz. obvezno cepiti? Preprosto povedano je cepljenje vnašanje neškodljive oblike povzročitelja bolezni v telo. Po vnosu se v telesu sproži imunski odziv, aktivirajo se protitelesa, ki virus premagajo, hkrati pa se razvijejo tudi spominske celice, ki telo branijo pred ponovno okužbo z enakim virusom. Taka obramba lahko traja tudi več let ali celo do konca življenja.

Cepljenje je zlasti zaščita pred hudimi nalezljivimi boleznimi, ki velikokrat povzročijo smrt in za katere običajno ni zdravila. Namen cepljenja je **zaščita posamezne živali, zaščita populacije** (vsaj 65-odstotna splošna precepljenost prepreči izbruh bolezni) in nenazadnje tudi **zaščita ljudi**, saj se marsikatera bolezen z živali lahko prenese tudi na človeka.

Psa največkrat cepimo proti steklini in naslednjim hudim nalezljivim boleznim: pasji kugi, hepatitisu, parvovirozi in leptospirozi.

Pasja kuga je virusna bolezen, razširjena po celem svetu in pogosto smrtna. Pes se okuži ob neposrednem stiku z bolno živaljo. Najbolj občutljivi so mladiči, zbolijo pa lahko tudi starejše živali. Bolezen povzroči hud padec imunosti, bolezen dihal s hudo pljučnico, bolezen prebavil z bruhanjem in drisko, vnetje možganov z epileptičnimi napadi, trzanjem mišic, krče, oroženevanje blazinic... Smrtnost je lahko višja od 50 %. Če žival preživi, ji bolezen običajno pusti posledice, denimo določene živčne motnje.

Tudi **hepatitis** je zelo nalezljiva virusna bolezen. Smrtnost je do 20 %, pri mlajših psih tudi do 50 %. Najobčutljivejši so mladiči do enega leta starosti. Bolezen se prenaša z neposrednim in posrednim stikom. Znaki bolezni so pobitost, vročina, bruhanje, driska, izcedek iz oči in nosa, zlatenica, "modro oko".

Pasja parvoviroza je razširjena je po celem svetu. Najhuje so prizadeti mladiči do šestega meseca starosti, zbolijo pa lahko živali vseh starosti. Bolezen se prenaša tudi posredno. Virus se izloča z blatom in je odporen proti razkužilom, poleg tega pa zelo dolgo (tudi 1 leto in več) preživi v okolju. Smrtnost je do 50 %. Okužba povzroči hudo vnetje prebavil, neješčnost, pobitost, vročino, bruhanje, drisko, največkrat krvavo. Pri hudi obliki bolezni lahko žival pogine po 1 – 3 dneh.

Leptospiroza je nevarna še posebej zato, ker se lahko prenaša na človeka. Izloča se z urinom in dolgo preživi v okolju, še posebej, če je vlažno in dovolj toplo. Dostikrat so prenašalci glodavci, zato se pojavlja tudi v mestih. Povzroča poškodbe ledvic in jeter, vročino, boleče mišice, bruhanje, dehidracijo, krvavitev iz želodca, črevesa, nosu, po sluznicah, zlatenico, pogosta posledica je odpoved ledvic.

Steklina je še ena huda virusna bolezen, ki se lahko prenaša na človeka. Okužba se običajno zgodi z ugrizom. Gre za bolezen osrednjega živčevja, znaki bolezni pa so lahko zelo različni: spremenjeno vedenje (plašnost, nemir, razdražljivost, napadalnost), živali se lahko grizejo na mestu ugriza, uidejo in brezciljno tavajo po okolici ter žrejo različne neužitne predmete. Slinijo se, zaradi ohromitve jim lahko visi spodnja čeljust. Glas je lahko spremenjen, pojavijo se epileptični napadi, neusklajenost mišic, ohromitev in smrt.

Cepiva na grobo ločimo na **živa in mrtva cepiva**. V Sloveniji z živimi cepivi cepimo proti pasji kugi, hepatitisu in parvovirozi. Cepljenje z živim cepivom pomeni, da žival okužimo z živim, a oslabljenim povzročiteljem. Živa cepiva pustijo dolgotrajen imunski spomin, zato je ponovno cepljenje potrebno komaj čez npr. nekaj let. V primeru mrtvih cepiv, kot je cepivo proti steklini, je povzročitelj bolezni mrtev oz. inaktiviran. Imunski odziv je v tem primeru šibkejši, zato tudi zaščita traja manj časa in je cepljenje treba ponavljati. Večja je tudi verjetnost za stranske učinke, čeprav ti zaradi vse bolj kakovostnih cepiv niso ravno pogosti. Na splošno je dan ali dva po kateremkoli cepljenju žival lahko nekoliko pobita, ima vročino, mesto cepljenja je boleče, možna je driska ali bruhanje. Redki, a hudi učinki (npr. edem glave, koprivnica, antifilaktični šok) pa nastopijo takoj, največkrat še pred odhodom iz ordinacije, da lahko veterinar ustrezno ukrepa. Kljub nezaželenim stranskim učinkom pa še vedno velja, da je od cepiva mnogo več koristi kot škode.

Psa cepimo po posebnem **programu cepljenja**, ki je odvisen od tveganja za bolezen (npr. morebitne epidemije), življenjskega sloga živali (npr. lovski psi), starosti in pasme ter lastnosti cepiva.

Kar zadeva pasjo kugo, nalezljivi hepatitis in parvovirozo je priporočljivo prvo cepljenje pri 8 tednih starosti, ki se ponovi še pri 12 in 16 tednih. Po 1 letu cepljenje ponovimo, nato cepimo vsaka 3 leta. Starost ob prvih cepljenjih je pomembna zato, ker materina protitelesa varujejo novorojenca pred boleznimi, ki jih je mati prebolela ali proti katerim je bila cepljena. Mladički ta protitelesa v glavnem dobijo z mlečkom prve 2-3 dni življenja, pri 6-16 tednih pa se raven protiteles v krvi zniža. Prav zato se priporoča večkratno cepljenje mladih živali do starosti 14-16 tednov. Cepni virus mora namreč okužiti mladiča, da bi nastala odpornost, morebitna protitelesa pa ga še pred tem onesposobijo.

Proti leptospirozi se prvič cepi po 12. tednu in cepljenje nujno ponovi po 2-4 tednih. Med cepljenjema ne sme preteči več kot 6 tednov. Če želimo, da je žival zaščitena, jo je potrebno cepiti vsako leto.

Proti steklini se prvič cepi pri 3 mesecih starosti, nato pa se mora skladno z zakonom cepljenje ponoviti vsako leto. Prav cepljenje proti steklini med lastniki psov sproža največ polemik. Ker je v obtoku več vrst cepiva z različno dolžino zaščite pred omenjeno boleznijo, se lastniki logično vprašajo, zakaj zakon še vedno določa, da moramo psa cepiti vsako leto, če učinek cepiva traja tudi dve ali celo tri leta. Ponekod v tujini so zakonodajci že prilagodili navodilom proizvajalcev cepiva, v Sloveniji pa se tovrstne spremembe sicer pripravljajo, a vprašanje je, kdaj bodo ugledale luč sveta.

Za konec pa je najbolje, da v odgovor na vprašanja iz začetka članka navedemo priporočilo Svetovnega združenja veterinarjev za male živali (WSAVA): **cepljene naj bodo vse živali v populaciji, vsaka posamezna žival pa čim manjkrat v življenju.**

Nina Barlič

Viri:

- *O cepljenjih pri psih in mačkah, izobraževalno predavanje mag. Sabine Stariha Pipan, dr. vet. med, Prva-K Klinika za male živali, Ljubljana, 7. 3. 2013*
- *Spletna stran Prve-K Klinike za male živali: http://www.prva-klinika.si/3_02_psi.html*
- *Smernice WSAVA za cepljenje psov in mačk, <http://www.wsava.org/sites/default/files/VaccinationGuidelines2010.pdf>*

VABILO V KLUB VZREDITELJEV PURINA PRO PLAN V SLOVENIJI

Klub Purina Pro Plan v Sloveniji deluje od leta 2004 in trenutno združuje že preko 450 aktivnih članov. Članstvo v klubu je brezplačno, za vstop je potrebno izpolnjevati določene pogoje, prav tako pa klub za svoje člane tudi nudi določene prednosti. Za vsako 2-letno obdobje izdamo knjižico kluba, kjer so pojasnjeni vsi pogoji vzajemnega sodelovanja. Od letošnjega leta je knjižica na voljo samo v elektronski obliki, zato vse, ki jih zanima članstvo v klubu, prosimo da se obrnejo na naše podjetje BTL marketing d.o.o. oz. na eno od PIT (prodajno-informativnih točk) po Sloveniji:

GORENJSKA in AKTIVNI REŠEVALCI	Ljubo Meglič	GSM 041 869 452 oz. 040 452 869
ZASAVJE	Nejc Omahne	GSM 040 512 700
CELJSKO, ŠTAJERSKA	Marcel Vodovnik	GSM 041 708 959
KOROŠKA	Nives Langeršek	GSM 031 870 931 oz. 040 802 750
PRIMORSKA (obala)	Dino Božič	GSM 041 204 085
DOLENJSKA z BELO KRAJINO	Mojca Fink	GSM 031 682 512
LJUBLJANA in KOČEVSKO	Tanja Bizilj	GSM 031 699 859
NOTRANJSKA	BTL marketing	tel 01 365 78 10
GORIŠKA	BTL marketing	tel 01 365 78 10
PREKMURJE	BTL marketing	tel 01 365 78 10

Za vse informacije o članstvu v klubu, kot tudi o prednostih hranjenja s Purina Pro Plan, se lahko obrnete na naše podjetje. V primeru, da bo potreben strokoven nasvet, vam bo pomagala naša veterinarica Ines Čepin, DVM.

Za Klub vzrediteljev Purina Pro Plan v Sloveniji

Damjana Sever, BTL marketing d.o.o.

Založnikova ulica 43, 1351 Brezovica pri Ljubljani,

Tel. 01/3657810, mail: info@btl-m.si,

web: www.btl-m.si, facebook/BTL Marketing

O VOLILNI SKUPŠČINI

Na volilni skupščini se nas je zbralo 23 članov SKBPP. Uvodoma smo se poslovlili od Rajka Rotnerja, našega ustanovnega člana in priznanega kinološkega sodnika.

Skupščina ob začetku zasedanja ni bila sklepčna, zato smo v vmesnem času poslušali zanimivo predavanje Ines Čepin, dr. vet. med, na temo označevanja in prodaje hrane za živali.

V poročilu o delu kluba v preteklem letu smo preleteli vse naše uspešno izvedene aktivnosti ter se seznanili z zasedanji delovnih teles kluba. V preteklem letu smo pridobili 12 novih rednih članov, 16 rednih in 2 družinska člana nista podaljšala članstva, UO ni podaljšal članstva dvema vzrejno – tetovirnim referentoma, izredno članstvo je sprejelo 6 strokovnjakov. Skupno število članov je tako 89.

Iz finančnega poročila je bilo razvidno, da je klub imel v letu 2012 2.000,00 EUR dohodkov in 9,00 EUR več odhodkov. Nadzorni odbor je bil z delom kluba zadovoljen.

Vsa poročila so bila soglasno potrjena, prav tako razrešitev predsednice in članov organov kluba.

Predstavitel mandatarke Mojce Sajovic je bila osnovana na njenem preteklem uspešnem delu in nadgrajena z novimi predlogi in izzivi. Njeno temeljno vodilo je predanost pasmi in skrb za njeno promocijo, zdravje, dolgoživost. Cilji naslednjega mandata so vezani predvsem na še boljše sodelovanje med klubom in njegovimi člani, finančno stabilnost kluba, izobraževalne delavnice v sklopu neformalnih druženj, pridobivanje novih članov, javne nastope v katerih bi lahko še bolje predstavili našo pasmo in na že utečene dejavnosti kluba, kot so piki, miklavževanja,... Predstavitel je mandatarica zaključila s pomenljivo mislijo:

"Delo predsednika kluba je tesno vezano ne le na zanesljive in predane člane upravnega odbora, temveč tudi na odzivno in na sodelovanje pripravljeno članstvo. Tudi v tem primeru naj velja: »Ne samo, kaj lahko klub naredi zame... tudi: kaj lahko jaz naredim za klub?«"

Predsednica kluba, Mojca Sajovic, je bila soglasno izglasovana.

Skupščina je prav tako soglasno izglasovala člane nadzornega odbora Ložar Slavka, Mihelčič Milico in Rebov Danico, ter člane disciplinske komisije Mihelčič Josipa, Česenj Filipa in Petretić Mateja.

Za konec je bila potrjena tudi predlagana višina članarine in sicer za redne člane članarina 25,00 €, pristopnina 5,00 €; za družinske člane članarina 12,00 €, pristopnina 3,00 €.

Zapisnik bo v originalu objavljen na spletnih straneh SKBPP.

OZNAČEVANJE HRANE ZA ŽIVALI

Deklaracija je osnovni, sestavni del vsake embalaže, v kateri se nahaja hrana za našega ljubljence in prav vsi, ki damo nekaj na to, kaj bo naš ljubljeneček zaužil, smo še posebej pozorni nanje. Gre namreč za oznako, ki mora biti podana v uradnem jeziku države, v kateri se določena hrana trži. Vsebuje podatke o sestavi hrane, dodanih aditivih, analitski sestavi hrane, navodilih za hranjenje, roku uporabe ter proizvajalcu in uvozniku. Vsebnost hranilnih snovi na deklaraciji se nanaša na težo izdelka, razen, če na sami deklaraciji ni označeno drugače. Naloga deklaracije je, da poda jasno, natančno, točno, resnično in odkrito informacijo o sestavi, značilnostih in namenu prehranskega izdelka.

Zakaj je pomembno, da znamo brati deklaracije?

Predvsem zaradi marketinških potez določenih hran na našem tržišču, ki se reklamirajo pod določenim sloganom in poskušajo s tem zavesti kupce. Naj vas nikar ne zavede mamljiv napis, da hrana vsebuje na primer 80% mesa, saj to namreč pomeni odstotek mesa pred toplotno obdelavo. Ko pa se te vhodne sestavine pri proizvodnji briketirane suhe hrane toplotno obdelajo, na račun izhlapele vode ta odstotek drastično pade, vendar njegove vrednosti na deklaraciji ni potrebno navesti (npr. evropska zakonodaja tega ne dovoljuje). Poleg tega velja tudi, da deklaracija ne sme nikakor zavajati potrošnika glede nameravane uporabe hrane, pridelave, proizvodnje, lastnosti, sestave, datuma uporabe in vrste živali, za katero je namenjena. Zavajati ne sme niti glede navajanja učinkov ali lastnosti hrane, ki jih nima ali z navajanjem, da ima prav posebne lastnosti, pri čemer ima dejansko enake lastnosti, kot podobne vrste hrane.

Ko govorimo o sestavi hrane, si lahko proizvajalci dovolijo marsikaj, vendar kljub temu sledijo navodilom, da morajo biti sestavine zapisane v padajočem vrstnem redu. Sestava je lahko zapisana z specifičnimi poimenovanji (npr. dehidrirano perutninsko meso, pšenica, grah, sončnično olje,...) ali s splošnimi sestavinskimi izrazi (npr. meso in mesni izdelki, žitarice, zelenjava, olja in maščobe). Ker je to zakonsko omogočeno, proizvajalci to skrbno izkoriščajo sebi v prid, ne da bi pri tem kršili pravilo o zapisovanju sestavin v padajočem vrstnem redu.

Naj dam za primerjavo izmišljen primer, na podlagi katerega si boste lahko ustvarili sliko: na deklaraciji določene hrane zasledite, da ta vsebuje 20% piščančjega mesa, 15% koruzne moke in 10% koruznega zdroba. Na prvem mestu je kot glavna vhodna sestavina navedeno piščančje meso. Pa vendar, če seštejete odstotek koruzne moke in zdroba ugotovite, da ta hrana vsebuje 25% koruze in 20% piščančjega mesa, kar pa hrano postavi v povsem nov okvir, saj očitno vsebuje več žit kot mesa, čeprav so vas želeli prepričati v nasprotno.

Ena perečih sestavin pri hrani so tudi aditivi. Ko govorimo o aditivih, govorimo o vseh dodatkih, ki se dodajajo k hrani, bodisi zaradi izboljšave okusa, podaljšanja roka uporabe, poudarjene barve in tako dalje. Vendar se morate zavedati, da niso vsi aditivi umetni in škodljivi. Mnogo aditivov, ki se dandanes dodajajo k hrani za male živali, je celo koristnih, kot na primer vitamina E in C, ki delujeta kot antioksidanta, podaljšata rok trajanja živila, hkrati pa pomagata tudi organizmu k močnejšemu imunskemu sistemu. Če boste na deklaraciji zasledili, da imajo določeni aditivi dopisano vrednost, drugi pa ne, naj vas to ne prestraši o neustreznosti deklaracije. Vrednost aditiva mora biti navedena le v primerih, če je vsebnost nekega aditiva ključna pri promoviranju artikla, ali če dosega najvišjo dovoljeno vrednost za določeno živalsko vrsto.

Zelo pomemben in obvezen del, ki ga vsebuje deklaracija, je tudi **analitska sestava**. Ta nam namreč pove odstotek beljakovin, maščob, vlaknin, pepela in suhe snovi oziroma vlage in se izraža v odstotkih, ko je hrana že toplotno obdelana. Tukaj izražene analitske vrednosti torej podajo osnovno celokupno sliko o hranilih in na primer surove beljakovine pomenijo vse beljakovine: tako tiste iz mesa, kot tiste iz žitaric, zelenjave in ostalih sestavinskih delov.

Ines Čepin, DVM
BTL marketing d.o.o.

PRED DELITVIJO SESTAVIN		
Mesto	Sestavina	Delež
1	Koruzna	30%
2	Riž	20%
3	Piščančja moka	18%
4	Sestavina A	?
5	Sestavina B	?
6	Sestavina C	?
7	Sestavina D	?

PO DELITVI SESTAVIN		
Mesto	Sestavina	Delež
1	Piščančja moka	18%
2	Koruzni zdrob	15%
3	Koruzna moka	15%
4	Rižev gluten	10%
5	Riževi otrobi	10%
6	Sestavina C	?
7	Sestavina D	?

PLAČILO LETNE ČLANARINE

Na nedavni skupščini smo sklenili, da bo tudi članarina za leto 2013 znašala 25 € za redne člane in 12 € za družinske. Vljudno prosimo, da znesek poravnate čim prej, najpozneje pa do 31.3.2013. Po plačilu boste po pošti prejeli letno nalepko za izkaznico in z njo boste lahko uveljavljali klubske ugodnosti – vzreditelji jo potrebujete pri uveljavljanju znižanih storitev vzrejne komisije.

Podatki za nakazilo:

Prejemnik: **Slovenski klub za bernske planšarske pse, Predole 23, 1290 Grosuplje**
Transakcijski račun: **SI 56 0310 8100 0476 720**

BIC banke (SKB d.d. Ljubljana): **SKBAS12X**

Koda namena: **OTHR**

Referenca: **00 XX** (vaša članska številka, ki jo najdete na članski izkaznici in v seznamu članov na klubskih straneh) 2013 ali pustite prazno

IBAN SI56 0310 8100 0171 849		
Referenca		
Ime in naslov SAJOVIC MOJCA PREDOLE 23 1290 GROSUPLJE		
Koda namena	Namen	Nujno
OTHR - drugo	ČLANARINA 2012	☐
Znesek	Datum plačila	BIC banke prejemnika
EUR 25,00		SKBAS12X
IBAN SI56 0310 8100 0476 720		
Referenca 012012		
UPN - Univerzalni plačilni nalog		
Ime in naslov SKBPP PREDOLE 23, 1290 GROSUPLJE		

Pasji poljubčki

Ali svojemu psu dovolite, da vas liže po ustih? Kakšno je zdravje vaših zob?

Ameriški arhiv ustne biologije v enem svojih zadnjih poročil ugotavlja, da med psom in človekom lahko pride do izmenjave ustnih bakterij, kar lahko povzroči težave z dlesnimi in zobmi tako pri človeku kot pri psu. Raziskovalci so v sodelovanju z lastniki psov na Japonskem v pasjih in človeških ustih odkrili vrsto škodljivih bakterij, ki bi sicer morale biti v ustih le enega ali drugega. Za oceno in potrditev teh zaključkov je seveda potrebnih še veliko raziskav.

Pretekle študije so pokazale, da tudi otroci kar nekaj neželenih bakterij prejmejo od svojih staršev, kadar jim ti npr. dudo »očistijo« v svojih ustih ali uporabljajo isto zobno ščetko (to se običajno zgodi pomotoma, če je kopalnica premalo razsvetljena, starši pa izčrpani od celodnevne starševanja). Čudno pa je, da bi se klice tako enostavno prenašale s psa na človeka in obratno. Ali ni vedno veljalo, da so pasja usta izredno čista? Nekateri verjamejo, da so pasja usta vsaj tako prosta klic kot steklenička razkužila. A to ne drži. Pasja usta so še kako polna klic in bakterij. In najverjetneje človeška tudi.

Kako bakterije potujejo iz ust v usta ni prav težko razumeti. Vendar pa povečano število pasjih parodontalnih bakterij niso imeli le tisti, ki psom dopuščajo, da jih ližejo po ustih, ali si z njimi delijo sladolede. Tipično pasje bakterije so bile prisotne celo pri ljudeh, ki imajo razmeroma malo fizičnega kontakta s svojimi psi.

Mnenje na to temo je podal tudi dr. Paul Maza z veterinarske fakultete ameriške univerze Cornell.

»Številne bakterije in virusi v ustih psov so enaki kot pri ljudeh, zato iz določenega vidika njihova usta niso nič bolj umazana od naših. Poljubljanje psa je varno, tako kot poljubljanje drugega človeka. Verjetno se med poljubljanjem s človekom okužite celo bolj oz. huje kot s poljubljanjem psa. Seveda obstajajo bolezni, ki se prenašajo med živalmi in ljudmi, vendar se to ne zgodi prav pogosto.«

Glede prisotnosti fekalnih bakterij v ustih – konec koncev se psi umivajo z jezikom – je dr. Maza povedal, da pes te bakterije pogosto pogoltne in zato hitro izginejo iz ust. Poleg tega so povsem primerljive z drugimi, običajnimi bakterijami.

Obstajajo tudi razprave o tem, ali je poljubljanje psa ali mačke dog morebiti celo koristno za imunski sistem mlajših otrok. Nekateri so mnenja, da klice stimulirajo imunski sistem in pomagajo graditi zgodnjo imunost. Zato, pravi dr. Maza, »ni prav nič narobe, če pes polize dojenčka po glavi ali roki.« Poljubljanja živali pa bi se vseeno morali vzdržati vsi, ki imajo oslabilen imunski sistem, npr. oboleni z virusom HIV ali drugo boleznijo, pa tudi starejši ljudje.

V izogib morebitnim boleznim dr. Maza priporoča higieno »po zdravi pameti«: za pobiranje iztrebkov ali čiščenje pasjih/mačjih stranišč uporabite rokavice, po božanju živali si umijte roke, da bi preprečili ustne bakterije pa jim usta čistite s krtačko in ustnimi vodicami, tako kot pri ljudeh. Živalim ne dovolite na kuhinjski pult oz. ga vsaj temeljito očistite, preden se lotite pripravljanja hrane.

Na splošno pa je dr. Maza mnenja, da duševne koristi poljubljanja domačih ljubljencev vsekakor prevladajo nad tveganji za bolezen.

»Tudi jaz svojega psa ves čas ljubčkam«, je zaključil dr. Maza.

Nina Barlič

Vir:

http://www.dogster.com/lifestyle/dogs-humans-mouth-bacteria-dental-health?utm_source=Sters+Newsletter+Subscribers&utm_campaign=ba12491708-10232012_Dogster_newsletter&utm_medium=email
<http://www.foxnews.com/health/2011/03/11/safe-kiss-pet/>

Nova klubska ugodnost!

OBESKI ZA PSE Z GRAVURO

Podjetje ASPECT, Damjan Svetina s.p. nudi članom kluba pri naročilu obeskov za pse z gravuro

(izbor na spletni strani www.mjavhov.com) preko spletne strani ali na tel. št. 04 238 19 19 ali 031 300 295 popust v višini 10%.

MALA ŠOLA HOMEOPATIJE

Homeopati, tudi veterinarji, sledijo zakonitostim homeopatije, kot jih je utemeljil začetnik te vede, leta 1755 rojeni nemški zdravnik Christian Friedrich Samuel Hahnemann

Za razliko od nekaterih šol homeopatije, ki pri akutnih težavah predpisujejo homeopatska sredstva, sestavljena iz različnih pripravkov, klasični homeopati predpišejo za določena kronična obolenja le eno zdravilo. Slednje mora biti v svojih lastnostih čim bolj podobno bolezenski sliki pacienta. Za skrbnika bolne živali, ki se po nasvet in pomoč zateče k veterinarju – homeopatu, so vprašanja, na katera mora odgovoriti, včasih zelo nenavadna.

Najprej je potrebno poznati osnovni princip homeopatije – zakon zdravljenja, ki pravi, da se »podobno zdravi s podobnim«. V vsakem učbeniku bomo našli primer zdravljenja nahoda s tipično sliko izcedka iz nosu in solzenjem. Homeopatski pripravek, ki ustreza tej bolezenski sliki, je *Alium cepa* oziroma čebula. Pri zdravem človeku čebula povzroča prav take simptome kot nahod: solzenje in izcedek iz nosu. Zakon enakosti namreč govori, da z določenim homeopatskim pripravkom, ki sicer v zdravem organizmu povzroči enake simptome, lahko zdravilno vplivamo na bolezen. Pripravki so pretežno rastlinskega, mineralnega ali živalskega izvora, ni pa nujno.

Homeopat, ki želi terapijo zaključiti s trajnim ozdravljenjem, mora praviloma predpisati en sam pripravek, ki je tekom dokazovanja učinkov pokazal največjo podobnost s pacientovimi simptomi. Kateri koli drug pripravek ne bo imel resničnih terapevtskih učinkov, ker ne bo nosilec občutljivosti na posebno individualizirano reakcijo, ki se ujema z boleznijo. Dajanje enega samega pripravka ima tudi to prednost, da lahko sledimo njegovim učinkom in jih merimo. Na srečo pa homeopatski pripravki nimajo stranskih učinkov.

Določanje odgovarjajočega pripravka zahteva največ energije, časa, preučevanja in izkušenj terapevta. Ta postopek imenujemo individualizacija. To je tudi eden od fenomenov tega načina zdravljenja, saj se v homeopatiji upošteva vsak pacient kot edinstven, prav enako pa velja tudi za živali. Nič nenavadnega ni, da je bilo prvo veterinarsko homeopatsko delo »Homeopatija pri živalih« objavljeno že leta 1815. Veterinarska homeopatija pa se je dejansko začela po letu 1829, ko je imel Hahnemann v Leipzigu predavanje o zdravljenju živali. Pripravki seveda niso bili preizkušeni na živalih, ampak veterinarska homeopatija uporablja sliko simptomov iz humane homeopatije in jih primerja s simptomi in z obnašanjem živali. Homeopat na podlagi razgovora s skrbnikom živali in z natančnim opazovanjem določi lastnosti posameznega živalskega pacienta, te pa določajo edinstveni način, na katerega reagirajo pacientovi obrambni mehanizmi. Cilj homeopatije namreč ni le blažitev trenutnih težav oziroma simptomov, ampak dolgoročno zdravje, ki je po definiciji vrnitev v uravnoteženo stanje telesa. Zato je v poglobljenem razgovoru potrebno izvedeti čim več podatkov, tudi o reakcijah pacientovega obrambnega sistema na različne stresne dogodke, ki jim je izpostavljen. Zato ni nenavadno, da homeopat porabi precej časa za vsakega pacienta, včasih tudi po nekaj ur, da bi pridobil čim bolj popolno sliko pacientovega neravnotežja na vseh ravneh in tudi o najbolj neznatnih simptomih. Še posebej to velja za kronične in zapletene slučaje.

Da bomo lažje razumeli delovanje homeopatskih pripravkov, je potrebno omeniti še t.i. zakon o smeri zdravljenja. Njegovi štirje osnovni principi premikanja simptomov so: od zgoraj navzdol, od znotraj navzven, od spredaj nazaj, od pomembnih organov k manj pomembnim oziroma od vitalnih proti manj vitalnim organom. To pravilo pravzaprav velja za vsak proces naravnega zdravljenja ne glede na metodo, ki je bila uporabljena. Če se simptomi premikajo v drugi smeri, to pomeni, da se stanje slabša oziroma, da je bolezen potisnjena v ozadje, ne pa ozdravljena.

V nadaljevanju si oglejmo lastnosti enega od pripravkov. *Baryta carbonica* je barijev karbonat. Ima tri glavne tipe delovanja: deluje na splošni razvoj tako, da ga upočasni na fizični in intelektualni ravni; prisotno je degenerativno delovanje na atrijske stene; na sistemu meziglavja se kaže kot povečanje bezgavk in otrdelost prostate. Otrok tipa *Baryta carbonica* je mentalno zaostal. Ne kaže želje po igri, sedi v kotu, ima slab spomin, pozno začne govoriti in brati. Počasnost pri učenju govorenja nastane zaradi mentalne šibkosti. Otrok je suh z izjemo trebuha, ki je napihnjen, enako obraz. Starejši pacienti se prezgodaj postarajo, so senilni, imajo slab spomin. Psihični simptomi se kažejo v sramovanju samega sebe, ustrašijo se tujca, poizkušajo se skriti. Ne prenesejo približevanja neznancev. Zlahka se razjezijo. Izjemno so občutljivi na mraz, vedno jih zebe. Če so na mrazu, dobijo vnetje bezgavk, se hitro prehladijo. Potijo se v stopala. *Baryta carbonica* je pomemben pripravek pri obravnavanju skleroze.

Vse te lastnosti lahko prenesemo na lastnosti psa, ki ga zdravimo s tem pripravkom. Gre za na mraz občutljivega, rahlo v razvoju zaostalega kužka, ki je prestrašen, neodločen. Hitro se razburi, pa tudi hitro izčrpa. Ne mara zaprtih prostorov. Je zadnji po pomembnosti v krdelu, hitro se postara in tak je tudi njegov videz. Zanj je značilna občutljivost na svetlobo, pogostnost gnojnih bul in ekcemov, predvsem za ušesi oziroma na glavi, slinjenje v spanju, vnetje bezgavk, ki se težko pozdravijo. Nekateri viri opisujejo tudi nezainteresiranost, če je v bližini goneča samica. Ena od tipičnih težav psa tipa *Baryta carbonica* je tudi zasnova za sivo mreno oziroma naglušnost. Bolezenska stanja se poslabšajo zaradi mraza, vlage in pri vremenskih spremembah.

Izkušen veterinar - homeopat bo tako v razgovoru s skrbnikom prepoznal lastnosti posameznega pripravka v svojem pacientu in ga ustrezno zdravil. Za skrbnika živali pa je poznavanje principov zdravljenja dobrodošlo in koristno.

Mojca Sajovic

(revija Moj pes št. 11/2011)

NEEM - tudi to pomlad v boj s klopi in bolhami

Vedno več se nas zbira v klubu "eko, bio, naravno...", na vsakem koraku namreč ugotavljamo, da nam kemija povsod okoli nas in na nas, v večini primerov, prej škodi, kot koristi. In zakaj se ne bi pri vsem bogastvu, ki ga lahko dobimo iz narave, malo potrudili in ponudili obema, svojemu štirinožnemu prijatelju in sebi, bolj prijazno zaščito pred klopi in bolhami.

Pri nas smo lansko sezono po celi vrsti preizkušenih domačih pripravkov, ki so bolj ali manj delali, nobeden od njih pa ni bil čisto zanesljiv, našli enega, ki smo mu z veliko začetnico zavpili Bravo! Od takrat naprej uporabljamo za našo Jilli samo še to in do nadaljnjega ne odstopamo. Odkrili smo namreč "neem" (odkrili smo ga sicer že prej, zdaj pa smo odkrili tudi, kako ga v ta namen najbolj učinkovito uporabiti).

Neem je indijsko drevo, katerega uporabnost je neizmerna. Uporabljamo lahko lubje, liste ali pa olje narejeno iz njegovih semen. 75% vseh ajurvedskih pripravkov vsebuje neem v eni od zgoraj naštetih oblik. Uporablja se kot naravni repelent, pesticid, insekticid, za nego in zdravljenje kožnih težav,..., če naštejemo samo tiste, za nas najpomembnejše.

Za odpravljanje klopi in bolh pri nas uporabljamo samo še oljno mešanico, ki jo naredim v plastenko (nerazredčen neem je lahko preveč agresiven) ter jo enostavno nakapam na kožo med dlako – prav tako, kot ostale spot-on pipete. Neem že sam po sebi deluje kot repelent, njegova najvažnejša lastnost pa je ta, da četudi bo pes dobil kakšnega klop, nanj učinkuje tako, da pozabi na prehrano in razmnoževanje. Sestavine v neemu namreč učinkujejo podobno kot hormoni, na ta način vstopijo v sistem klopa (ter drugih insektov) in preprečijo pravim hormonom pravilno delovanje. To pomeni, da bo klop sicer prisesan, ne bo pa napit, ne bo imel priložnosti izpustiti svoje želodčne vsebine v kosmatinca in ga posledično tudi ne bo okužil. Pri nas smo v najhujši sezoni sem pa tja še dobili med dlako kakšnega, ampak ni bilo v njem niti kapljice krvi.

Prav taista mešanica se pri nas uporablja še v cel kup drugih namenov: za zdravljenje ekcemov (ko so "udarili" ven v vsej svoji veličini po antibiotikih, na katere smo alergični), za čiščenje ušes, ker neem učinkuje tudi protibakterijsko in protivirusno (nakapamo na kosem vate in jih dodobra očistimo), za odpravljanje prhljaja, ki se nam občasno pojavi pozimi, ko je v hiši zrak bolj suh,... pa da sploh ne omenim, kolikokrat si jaz sposodim tole plastenko zase. Skratka, uporabnost tega drevesa je prav zares neverjetna.

Mogoče za konec le še opozorilo – neem se uporablja med drugim tudi kot naravna kontracepcija, zato ga ni priporočljivo uporabljati na brijih psicah. Zaenkrat so sicer narejene le študije pri uživanju večjih količin neemovih pripravkov, ki lahko izzovejo tudi splav, zunanja uporaba naj ne bi izzvala takšnih reakcij, ampak previdnost vseeno ne bo odveč.

Barbara Šolc
(info in naročila na GSM 041 669 046)

KLOPI ?
BOLHE ?
NIČ VEČ!!!!

TU JE

OLJE NEEM

**naravno
blagodejno
učinkovito**

by Barbara

NAPOVEDUJEMO: 1. JUNIJ SI REZERVIRAJTE ZA BERNSKI PRAZNIK

Letos se vidimo na spomladanskem pikniku na Gradišču nad Stično,
ki bo hkrati gostilo tudi našo klubsko razstavo

V skladu s pravili Kinološke zveze Slovenije smo izkoristili možnost in se odločili za organizacijo samostojne specialne CAC razstave. Imela bo »vse, kar imajo veliki«, le da ne bo nepopisne gneče ob razstavnem prostoru, da bodo bernčki vsepovsod, kamor boste pogledali, da boste dan, ki ga boste začeli z razstavo in zaključili s piknikom, preživel v najboljši družbi.

Sodniško delo bo opravila gospa Lidija Okleščen, priljubljena mednarodna sodnica, ki jo lahko mirno uvrstimo med poznavalke pasme. Slednje seveda ni bilo odločilno merilo za našo izbiro. Načeloma mora vsak sodnik poznati pasmo, ki jo sodi, le redki pa so ji tudi naklonjeni in presojujejo jo na podlagi celostnega pogleda na psa. Mednje sodi tudi Lidija Okleščen, ki jo vabijo mnogi organizatorji specialnih razstav za bernece v tujini, kar je še dodaten razlog, da smo jo zaprosili za sodelovanje. Zagotovo bo njeno delo poučno za vse nas in njene pripombe, napotki in ocene bogato izhodišče za skrbnike bernijev.

Z mislijo na člane kluba smo finančni načrt razstave skrbno izdelali in ponujamo cenik prijavnin, ki vas bo prepričal tudi teh v slabih časih:

CENIK:	1. rok plačila: do 30.4.2013		2. rok plačila: po 1.5.2013
	člani SKBPP	nečlani SKBPP	
prvi pes	20 €	25 €	35 €
vsak naslednji pes	15 €	20 €	30 €
razred mladičev, najmlajših, mladih	15 €	20 €	25 €
razred veteranov (nad 8 let)	gratis	gratis	gratis
pari, vzrejne skupine			gratis

Za vse, ki se razstavljanja šele lotevate ali želite obnoviti to veščino, smo pripravili **malo šolo razstavljanja** – objavo najdete v nadaljevanju.

Udeležba na klubski razstavi vedno pomeni privilegij in prednost »domačega terena«, pomeni dolžnost vsakega člana, priložnost za prijazno druženje, nove izkušnje, ... zato pričakujemo na razstavi vse člane, ki imate (nekastriranega) bernskega planšarskega psa ali psico z rodovnikom FCI. Seveda pa pričakujemo tudi, da boste na razstavo povabili svoje znance in prijatelje, ki niso člani našega kluba, pa bi želeli svoje bernije pokazati pred sodnico in preživeti z nami prijeten dan.

Sponzor naše razstave, distributer kakovostne hrane ProPlan bo tudi letos poskrbel za lepe nagrade in pozornosti za vse razstavljalce.

Nasvidenje na Gradišču nad Stično!

POREČ od 28.4. do 1.5.2013

Vabimo vas na bernske prvomajske počitnice v Istro. Odličen hotel Village Laguna Park, bernijem prijazna namestitvev, nenadkriljivo vodstvo in gostoljubje Milice in Josipa Mihelčič, najboljša družba... to je kopica več kot prepričljivih razlogov, da greste z nami

3 x polpenzion + TT

- odrasla oseba v dvoposteljni sobi = 85 €

- enoposteljna soba = 127,5 €

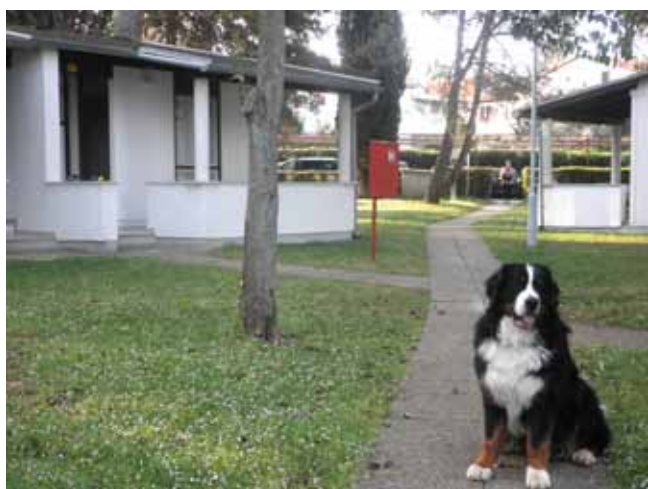
- doplačilo za psa: 8 € / dan

DVA ODRASLA + PES: 194 € za 3 dni

ENA OSEBA V 1/1 SOBI + PES: 151,50 € za 3 dni

Pohitite s prijavi do 31.3. oziroma do zapolnitve rezerviranih mest.

Dodatne informacije in prijave na tel. št. **041 63 16 16** ali na e-naslov **bernski.klub@gmail.com**.

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARSKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje

e-naslov: bernski.klub@gmail.com

fax: ++386 (0)1 786 51 46

Davčna št.: 568 922 92

Št. računa: 03108-1000476720

UPRAVNI ODBOR:

Mojca Sajovic: predsednica kluba (041 631 616)

Nina Barlič: podpredsednica kluba (041 365 748)

Barbara Šolc: tajnica (041 669 046)

Metka Kjuder: blagajničarka (041 659 621)

Ivan Janežič: član (041 612 007)

Janez Valič: član (01 430 0040)

Zoran Borovšak: član (070 848 274)

CENIK ČLANARIN

Na osnovi sklepa skupščine kluba z dne 18. 2. 2012 o višini pristopnine in članarine za leto 2012 (zneski veljajo do spremembe na naslednji skupščini kluba) znaša članarina:

- za redne člane: 25,00 eur, pristopnina 5,00 eur

- za družinske člane: 12,00 eur, pristopnina 3,00 eur

Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnine.

Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

VZREJNO-TETOVIRNI REFERENTI

ŠTAJERSKA REGIJA:

Ksenija Potočnik, dr.vet.med. (SKBPP)

Glavarstvo 22, 2391 Prevalje

031 618 748

GORENJSKA IN LJUBLJANSKA REGIJA

Tomaž Petrič dr.vet.med (KD Ljubljana)

Šujica 108, 1356 Dobrova

041 772 326

PRIMORSKA REGIJA

Mladen Štrkalj dr.vet.med (KD Obala)

Benčičeva 6, 6000 Koper

05 628 35 37, 050 640 892

DOLENJSKA IN KOČEVSKA REGIJA

Mag. Peter Levstek dr.vet.med (SKBPP)

Gubičeva 14, 8210 Trebnje

07 304 44 72, 031 624 154

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISOTJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARSKE PSE PRI KZS

predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer; e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijška 12, 1000 LJUBLJANA

Klubske ugodnosti so objavljene na spletnih straneh kluba.

Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo člansko izkaznico z veljavno letno nalepko, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

Pes, človekov najboljši prijatelj! In kako se je začelo?

V tej številki sem se odločil, da se bom posvetil vprašanju, od kod domači pes sploh izvira.

Naj začnem na začetku. Če hočemo razumeti psa kot celoto, se moramo vrniti približno 40 milijonov let nazaj, v obdobje terciarja. Takrat so obstajali miacidi, prapredniki današnjih plenilcev. Ti so uživali mesno prehrano, fosilni ostanki pa kažejo, da so bili prilagojeni za plezanje in so verjetno večino časa prebili v krošnjah dreves. Nato so se podnebne razmere pred približno 25 milijoni let na planetu začele spreminjati, s tem pa se je miacidom ponudila možnost nadaljnega razvoja. Pojavljati so se začele travnate planjave, s tem pa tudi veliko živali, ki so se s travo prehranjevale. Miacidi so se tako začeli diverzificirati. Nastali so medvedje, psi, rakuni, podlasice, cibetovke, hijene in mačke. Vsaka žival se je specializirala za svoj stil prehranjevanja. Nekateri so ostali v senci gozda, drugi pa so se preselili na odprte planjave, kjer so se začeli spopadati s povsem novimi izzivi in se jim prilagajati.

Psi so zaradi vse hitrejšega plena morali postati dobri tekači, hkrati pa so se morali naučiti preživeti tudi z drugimi vrstami hrane, saj včasih plena preprosto ni bilo. Prvotno so bili psi majhni, z zobovjem prilagojenim za prehranjevanje s hrano rastlinskega in živalskega izvora. Skozi generacije so počasi izgubili možnost uporabe sprednjih tac za lov in so se vedno bolj zanašali na svojo hitrost in vzdržljivost. Prav tako so se začeli povezovati v trope, saj so s tem povečali možnost ulova. Začele so se oblikovati hierarhične lestvice, vendar o tem več kdaj drugič.

Jamska slika iz libijske puščave, datirana med 5000 in 1000 leti pred našim štetjem.

Vir: http://farm1.staticflickr.com/176/442278366_0359354f2e_z.jpg

Kako se je začelo?

Zgodba psa kot človekovega najboljšega prijatelja se je začela pred približno 17.000 – 15.000 leti, najnovejše študije DNK pa pričajo o tem, da so bili posamezni primerki udomačeni že pred 100.000 leti. Natančen potek udomačitve psa je še vedno neznanka, vendar je najbolj verjetno, da so se volkovi začeli približevati človeškim bivališčem zaradi koristi. Ob človekovih bivališčih je namreč ostajalo kar nekaj organskih odpadkov. Ker so bili predniki psov izjemni oportunisti, so se začeli prehranjevati z odpadki, ljudi pa to seveda ni motilo, saj so imeli skrb manj. Tako so se začeli vedno bolj približevati človeku in storili prvi korak k udomačitvi. Proces udomačitve psa se seveda ni zgodil čez noč. Prvi poskusi so bili verjetno naključni, zanesljivo pa je, da so se istočasno začeli dogajati po vsem svetu. Iz arheoloških ostankov je razvidno, da so v pleistocenu plemena k sebi jemala mladiče različnih živali in jih vzgajala v hišne ljubljence, vendar so prav družbene lastnosti volkov prevesile tehtnico in bile poglavitni

razlog, da so ljudje začeli udomačevati ravno volkove.

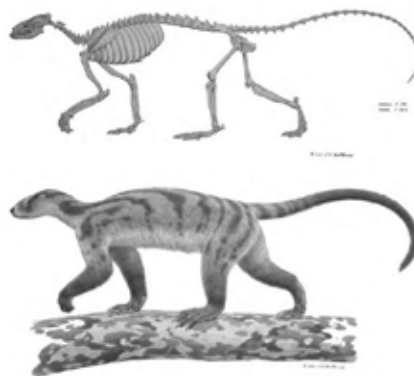
In tako je nastal »človekov najboljši prijatelj«.

Sprva so bili volkovi verjetno vir hrane, kasneje pa so začela plemena ugotavljati tudi druge koristi. Volkovi (in prav tako tudi psi) imajo izredno dobro razvita čutila. Tako so začeli človeške skupnosti, če so se taboru približala druga plemena ali divje zveri, opozarjati zelo zgodaj, s svojim laježem pa so odgnali morebitne vsiljivce. Kasneje, v obdobju mezolitika, je človek začel za lov uporabljati različna orožja. S tem se je razdalja med njim in plenom povečala. Takrat so s pridom začeli uporabljati izjemno občutljiv pasji smrček za sledenje plenu, uveljavili pa so se tudi kot prinašalci.

Ko je populacija začela rasti, skupnosti pa so se iz lovskih spremene predvsem v kmetovalske, se je pojavila potreba po psih čuvajih. Tudi tu nas pes s svojo socialno naravnanoostjo in izjemno dobro razvitimi čutili ni pustil na cedilu. Kmalu za tem so ljudje začeli gojiti živino in pojavila se je potreba po pastirskih psih in čuvarjih črede. Psi so se prilagajali in spreminjali, kot so se spreminjale potrebe človeka. Kasneje so se ljudje lotili načrtne vzreje in križanja psov, ki so bili primerni za opravljanje tudi najbolj specifičnih nalog.

Tako je nastala najbolj raznolika živalska vrsta na planetu, domači pes (*Canis lupus familiaris*). Fiziološko se psi izjemno razlikujejo, saj lahko tehtajo od enega do več kot sto kilogramov, razlikujejo se po obliki, izgledu, predvsem pa po karakterju.

Zoran Borovšak

Miacid, izvorni prednik domačega psa.

Vir: http://img.readtiger.com/wkp/en/Prionodon_pardicolor_-_Kunming_Natural_History_Museum_of_Zoology_-_DSC02486.JPG

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 3/2012. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Mojca Sajovic

Člani uredniškega odbora: Nina Barlič, Barbara Šolc

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje